

PROGRAMA DE MÀ

GIO Symphonia, Frames Percussion & Prat —Schnittke, Ortiz, Enaudi, Arnalds, Rani, Richter i Lang

Palau Fronteres

Dijous, 9 d'octubre de 2025 – 19.30 h

Petit Palau

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

**Fundació
Catalunya
La Pedrera**

**Barcelona
Capital Cultural
i Científica**

Programa

GIO Symphonia

Frames Percussion

Francesc Prat, director

Alfred Schnittke (1934-1998)

Polyphonic tango

Gabriela Ortiz (1964)

Altar de neón

Ludovico Einaudi (1955)

Primavera

Ólafur Arnalds (1986)

“Doria”, d’Island songs

Hania Rani (1990)

Glass

Max Richter (1966)

On the nature of daylight

David Lang (1957)

Increase

El concert d'avui s'acompanya d'algunes imatges de *Passatges*, l'exposició de Cristina Iglesias, una de les veus més rellevants de l'escultura contemporània i que es pot visitar a La Pedrera del 9 d'octubre de 2025 al 25 de gener de 2026.

La proposta ofereix una experiència immersiva i introspectiva, on les formes laberíntiques, les textures orgàniques i els paisatges en transformació de l'artista dialoguen amb la música d'Einaudi, Arnalds, Rani, Richter i Lang. Aquest diàleg entre natura, arquitectura, escultura i so convida a endinsar-se en un univers compartit, on l'art visual i la música esdevenen un únic llenguatge de percepció i emoció.

Aquest concert té una durada de 75 minuts, sense pausa
La durada del concert és aproximada.

#contemporània #nousformats

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Poema

Simulacre

Tu, que pots recórrer
el món dins la pantalla,
dir amb exactitud
quin és el to del blau
de la Praia do Sono, a Paraty,
si ja ha arribat l'estiu a la Camarga,
com mou lleugerament les oliveres
el vent a Astypalea,
penses sovint en l'àvia,
que tot i néixer a una illa
mai no es va banyar al mar.

Mira, voldries dir-li ara,
hem escurçat distàncies
però seguim igual:
tenim a tocar l'aigua
i no ens sabem mullar.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Compositors:

Alfred Schnittke (Engels, Rússia, 1934-Hamburg, 1998). Compositor soviètic amb un estil eclèctic i clarament influenciat per Xostakóvitx. La seva música expressa la complexitat moral i espiritual del seu temps.

Gabriela Ortiz (Ciutat de Mèxic, 1964). A més d'educadora, compon música contemporània, electrònica i d'influència folklòrica de les diferents cultures mexicanes. És compositora convidada de la temporada 2025-26 del Palau de la Música Catalana. La seva música ha estat premiada amb tres Grammys i estrenada sovint per Los Angeles Philharmonic Orchestra i Gustavo Dudamel.

Ludovico Einaudi (Torí, 1955). compositor polifacètic. Es va formar en la música clàssica, però és molt conegut pels seus temes minimalistes. La seva música ha sabut arribar a un públic molt ampli i neòfit.

Ólafur Arnalds (Mosfellsbær, Islàndia, 1986). Multiinstrumentista i productor, barreja cordes i piano amb elements de la música electrònica, com els *loops* o els *beats*.

Hania Rani (Gdansk, Polònia, 1990). Pianista i cantant, en les seves composicions incorpora el jazz, la clàssica i l'electrònica.

Max Richter (Hamelín, Alemanya, 1966). A més de compositor, toca el piano, l'orgue i el sintetitzador. Destaca per fusionar les tècniques de la música clàssica amb la tecnologia de l'electrònica.

David Lang (Los Angeles, 1957). Les seves obres, sinistres, etèries i directament emocionals, amplien la definició de virtuosisme: peces enganyosament fàcils però difícils d'interpretar.

Quines són les claus del concert?

La participació de la GIO Symphonia i de Frames Percussion al cicle Palau Fronteres, al límit de la música clàssica i del format de concert tradicional, té tot el sentit. Totes dues formacions proposen experiències que van més enllà del que és habitual, amb repertori contemporani d'autors –molts d'ells vius– d'estils diversos, entre la clàssica i la moderna.

En aquest concert, la música de la generació actual de compositors considerats minimalistes dialoga amb les obres de l'escultora Cristina Iglesias (Sant Sebastià, 1956), que exposa aquests mesos a La Pedrera les seves grans escultures d'inspiració en la natura i el ritual.

A què he de parar atenció?

Schnittke: *Polyphonic tango* (1979). Utilitza contrastos i binomis: humor i serietat, atonalitat i tonalitat... A més, fusiona el contrapunt de Bach amb els ritmes i les harmonies del tango argentí.

Ortiz: *Altar de neón* (1995). Inspirada literalment en un altar de neó que la compositora es va trobar en una església, representa el sincretisme entre les tradicions europees i el folklore d'arreu: fixa't en la diversitat d'instruments de percussió que empra.

Einaudi: *Primavera* (2007). És una peça molt popular; les seves repeticions minimalistes són hipnòtiques.

Arnalds: “Doria”, d'*Island songs* (2016). És l'última i més animada de les set peces que formen l'àlbum *Island songs*. Té un estil minimalista semblant al de Steve Reich.

Rani: *Glass* (2019). La peça, acolorida com un vidre reflectint la llum, intenta replicar el so dels gots de vidre en dringar.

Richter: *On the nature of daylight* (2004). Potser et sona i no saps per què. Entre d'altres, surt com a BSO del film *Arrival* (2016) de Denis Villeneuve.

Lang: *Increase* (2002). Segons el mateix compositor, inspira “*determinació i optimisme. És el que desitges com a futur [...], per a un nou conjunt instrumental...*”. Notaràs aquesta idea en les escales ascendents de les flautes.

Sabies que...

Les etiquetes dels gèneres musicals són relatives. On classificaries la música d'Einaudi? Segur que l'has sentida en alguna emissora de ràdio on posen “música moderna”, o potser algun conegut teu –d'aquells que juraries que no els agrada “la clàssica”– l'ha tocat o escoltat. És difícil d'encasellar: té elements de la música clàssica, però el compositor és ben viu, no és “antiquada”, i molta gent la coneix i l'escolta fora dels cercles acadèmics.

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem

Comentari

Al llarg del segle XX el llenguatge musical es transforma profundament i amplia els seus límits: es dissol la tonalitat tradicional i s'experimenta amb noves combinacions tímbriques i formals. Això fa que el ventall d'estils musicals es multipliqui; ja no n'hi ha cap de dominant ni hi ha preceptes. Aquest fenomen, comú en totes les arts, s'anomena postmodernitat, i a grans trets es caracteritza per la diversitat de llenguatges únics i la barreja de formes, tècniques i enfocaments; també la barreja entre les considerades “alta” i “baixa” cultura, sovint a la recerca de nous públics. En aquest context s'inclou el repertori del programa, amb un seguit de peces que fusionen estils clàssics i populars.

N'és un exemple molt clar la peça que obre la vetllada, *Polyphonic tango* d'Alfred Schnittke, que, en paraules del compositor, “*és un intent de trobar el camí del mig entre l'humor i la serietat [...] entre el pub i la sala de concerts*”. *Altar de neón*, de la mexicana Gabriela Ortiz, ho fa d'una manera diferent: combina elements del folklore amb la tradició occidental establerta. Aquesta fusió es percep musicalment, però parteix de la tria mateixa del format: d'una banda, els instruments de percussió solistes, que provenen de diverses cultures populars; de l'altra, el conjunt de cambra compost d'instruments típics de la cultura musical clàssica europea. La música de Ludovico Einaudi beu de la contemporània, l'electrònica i el pop, entre d'altres, però formalment encaixa dins del minimalisme. L'emotiva *Primavera* és una de les seves peces més conegudes per haver estat utilitzada en bandes sonores i anuncis publicitaris. També té arrels en el minimalisme “Doria” d'Ólafur Arnalds, peça que forma part del projecte *Island songs*, en què el músic i compositor va viatjar pels pobles d'Islàndia a la recerca de músics amb qui compondre per retratar la música i el paisatge del país. Arnalds, de fet, és esmentat com a inspiració de Hania Rani, compositora polonesa tan jove com ell, de qui s'interpretarà *Glass*. La seva música també beu del folklore i el minimalisme. *On the nature of daylight* de Max Richter és una peça minimalista reflexiva i punyent. Per acabar, del també compositor de bandes sonores David Lang, escoltarem *Increase*, que des del minimalisme crea una atmosfera que va florint i creixent, com indica el nom de la peça.

Gemma Bayod, periodista cultural

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / András
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Biografies

GIO Symphonia

© Xenia Gasull

La GIO Symphonia és un projecte orquestral versàtil que porta més enllà les experiències musicals convencionals apostant per viure experiències úniques i noves fórmules de presentar i programar els concerts.

Al llarg d'aquests anys ha col·laborat amb artistes de prestigi nacionals i internacionals, grans noms de la clàssica, com Nemanja Radulović, Daniel Müller-Schott, Valentina Lisitsa, Albert Guinovart, Xavier Sabata, Josep Carreras o Ainhoa Arteta. I amb projectes innovadors al costat d'artistes com ara Monica Bellucci, Ute Lemper, Andrea Bocelli, La Fura dels Baus, Sílvia Pérez Cruz o Buika.

La GIO participa regularment als principals festivals del país, com el Festival de Peralada, Festival de Cap Roig, Festival de la Porta Ferrada, Festival Jardins de Pedralbes, Grec, Festival Cruïlla, Portalblau i Festival de la Cerdanya. I ha trepitjat teatres i auditoris tan destacats com L'Auditori de Barcelona, Palau de la Música Catalana, Gran Teatre del Liceu, Auditori de Girona o Teatro Real de Madrid.

També ha format part de grans produccions i col·laboracions, com *Maestro*, espectacle de música electrònica del Grup Flaix; *El pop d'una nit d'estiu* i l'acte institucional de la Diada del 2019 a la plaça de Sant Jaume. I d'enregistraments de música per a projectes audiovisuals, entre els quals destaquen les bandes sonores de reconeguts compositors, com Marc Timón, Arnau Batallé i Ivan Torrent. I també per a l'empresa Really Slow Motion de Los Angeles o per a "la Caixa" en campanyes de promoció al nostre territori.

A més de l'activitat concertística, la GIO Symphonia compta amb un projecte pedagògic i social que col·labora amb campanyes solidàries i vetlla per fer arribar un projecte sòlid i de futur dins el panorama musical català, gràcies a un equip de professionals al darrere que té com a objectiu situar la formació com una de les orquestres de prestigi del nostre país.

Frames Percussion

Grup dedicat al repertori de nova creació, representa el talent i el compromís amb la música del seu temps. Format per una nova generació de percussionistes del nostre país, va néixer amb la intenció de presentar les propostes més singulars i innovadores, que inclouen les obres més exigents del repertori actual, amb una màxima preparació i respecte envers els nous llenguatges compositius.

Vinculat als seus inicis a Joventuts Musicals de Catalunya i a l'ESMUC, el grup manté una estreta relació amb l'Auditori de Barcelona. A més, ha impulsat la creació del Cicle Difraccions (antic OUT·SIDE), ha participat en el Festival Mixtur, Fundació Juan March, FiraTàrrrega, Sismògraf d'Olot, MUTEK Barcelona, VANG de Madrid, Festival Riverrun de l'Albi (França), festival Grec i CNDM, entre d'altres.

En el camp de les arts escèniques, Frames Percussion és responsable del disseny i la interpretació de la música de l'espectacle *5.100 (m/s)* de Joan Català i de *Desert* d'Albert Quesada. A més, també ha creat l'espectacle pedagògic *Out of the [CAGE]*, un encàrrec del Servei Educatiu de L'Auditori.

El seu repertori inclou obres icòniques del repertori per a *ensemble* de percussió i estrenes de compositors com ara Luis Codera Puzo, Núria Giménez-Comas i Sirah Martínez, Alberto Bernal, Meriel Price, Yukiko Watanabe, Cathy van Eck, Ruud Roelofsen, Montserrat Lladó, Helena Cánovas, Manuel Rodríguez-Valenzuela o Pablo Carrascosa.

Des del 2020, Frames Percussion rep el suport de l'ICEC, ICUB, IRLLE, INAEM i de la Fundació Ernst von Siemens. L'any 2022 va publicar el seu primer treball discogràfic, l'enregistrament de *The so-called laws of nature* de David Lang amb el segell Neu Records, i també *Silenced* d'Elena Rykova amb el segell Phonos Netlabel.

Frames Percussion ha estat guardonat amb l'Ernst von Siemens Ensemble Prize 2024 i serà *ensemble* resident del Palau de la Música Catalana durant les temporades 2024-25 i 2025-26.

Francesc Prat, director

Va iniciar la seva formació musical a l'Escolania de Montserrat. Va prosseguir els seus estudis d'oboè, piano i teoria al Conservatori Superior de Música de Barcelona. Posteriorment es va graduar en oboè a la Musikhochschule de Lucerna, de composició a la Hochschule für Musik de Basilea i Musik-Akademie der Stadt de Basilea, i en direcció d'orquestra a la Zürcher Hochschule der Künste.

L'itinerari musical de Francesc Prat (director d'orquestra, compositor i intèrpret) és el d'una recurrent inquietud per descobrir noves vies de compartir la música:

una recerca que l'ha portat a formats de concert i propostes musicals noves, ja sigui com a intèrpret o mitjançant les diverses formacions musicals que lidera.

Reparteix el seu temps entre el repertori simfònic, l'òpera i la creació contemporània, per la qual sent una afinitat particular. Aquest interès especial per la nova creació l'ha portat a participar en esdeveniments tan diversos com la Basel Composition Competition, Münchener Biennale, ArtBasel, Berlinale o Festival Sónar.

Sempre amb mentalitat oberta i interdisciplinària, Francesc Prat ha establert una relació de col·laboració habitual amb diverses institucions, festivals i formacions musicals, com per exemple el Theater Basel o el Teatro Real de Madrid, Festival de Peralada o Lucerne Festival, i amb conjunts com ara Vertixe Sonora, RTV Slovenia o, ja més recentment, amb l'Orquesta Nacional de España.

Actualment també és principal director de l'Ensemble Ö! für neue Musik i director artístic de l'Orquestra de Cambra de l'Illa de Menorca (OCIM) i de la GIO Symphonia.

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dimarts, 11.11.25 - 19.30 h

Petit Palau

Araspel

Laura Farré Rozada, piano

Obres de: Debussy, Lyapunov, Babadjanian, Abramian, Bortkiewicz, Hovhaness, Stanchinsky, Chebotarian i Amiryan

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

hp **CONTROL**
GROUP

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The NANDO and ELSA PERETTI foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE FARMACEUTICS DE BARCELONA

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea impact

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ Gandara

Fundació Grup Farmacèutic Salvat

Fundación Dvesta

repsol fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Santander

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

REIG JOFRE

savills

sese

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI+

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

L'AVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA RÀDIO

theNEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquimia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

